

FRISCO-FESTÉSEK.

NŐRAGADÁS *)

ALT MÓRICZTÓL.

rector kétségbee-
sott képet csinált,
azután egy nagy
tarka zsebkendőt
huzott ki zsebéből,
homlokát megtö-
rölte, egyéb hasz-
nát is vette, az-
után eltartván azt
magától, mintegy
záslót, nagy lé-
lekzetet vett s igen

gyorsan kezdett hadarni: Tekintetes — ekkor Békesi Jánoshoz fordult —
méltóságos — ekkor Béla gróf előtt hajította meg magát — azután megfor-
dult úgy, hogy az orra az öreg Buváriéval találkozott; nagyságos — foly-

*) Az ifjú Békesy című regény az Athenaeumban kezdett meg, hol az 1. 2 és
3-dik czikk megjelent, ezimék ezek: Váralkotok, látogatás, stábla, a sorban ne-
gyedik a jelen czikk — nőragadás. Az Utakaland című czikk egy a későbbiek kö-
zül, mellynek folytatása csak akkor fog az Athenaeumban és Honderűben megjelen-
ni, mikor a hézag a 4-dik s e czikk közt ki lesz telve.

Az olvasók' könnyebbé tegye az eddig kijötteknek (jó nem érve az Utakaland
címűt) rövid kivonattát adjuk.

talán hirtelen visszafordulva Béla grófhoz: engem Kridai urak küldöttek, hogy Békesi János tényszerűt kérjem meg, lenne szíves minijárt följöni; báró Vizi megszöktette Eulalia kisasszonyt, pedig Istenem! minő jó szívet oda adták volna megszöktetés nélkül is.

Báró Vizi! kiáltott föl Békesi senior, kit a történet szerfölött mulattalni látszott, Rect uram e teljes lehetetlen, hiszen az én barátomnak legálább egy hétig kellene készülni csak annak meghatározására, melyik leendő kabátjai közül az elszöktetési kabát.

A mi jó optimistának alkalmasint jól ismerte emberét, mert a míg a felső s alsó udvarban mindenki e hallatlan merénnyel volt elfoglalva, addig a lelkes báró Vizi Hygieának áldozott, a Krydaieknál számára mindig készen tartott szobában. — Ott látjuk a szeretetreméltó ifjút tökéletes ponygyolában, egy fődökáddal, egy csöbörrel, egy rendkívüli vizipuskával s egy újon fogadott inassal bezárkozva, ki, a mint az orráról csepegő vorejtékről ítélmi lehetett, első kísérletét tette a prisznitzológiában. — Legelőbb is a kissé mehezen járó vizipuskával urát minden oldalról összepuskázta, ki e mulatság után előfordult vőn, mi alatt inasa egy nagyváradi különbnél

különbféle francia, angol és deák kitételekkel s roppant olvasottságot el-
 áruló citatásokkal fűszerezett cikket olvasott. Épen ez egészen ismeretlen
 s ritkán hallott szavakat olvasá: — Sze parrd toutt comé khez nó-husz —

A regény hőse — Békesi Feri — legelőbb Iharváron lép föl, hol őt egy — a híros
 Z — hegedűhős' tiszteletére adott — Unnep-éjkor látjuk a Vércakotok című cikkben, hol
 ezen Unnep-éjkor látjuk, s Különböző nagyszerű és elregható beszédek és toastok olvas-
 hatók. Később őt a Látogatás című cikkben — a derék Kriday családnál látjuk, kiknek
 300 forintos szálkások van, n. b. pengőben — hol a szeretetreméltó legkisebb leány —
 Schüllerből a Récig nátiót szavalja el. Később gr. Kassai Bónánál — a Sullista című

midőn a báró, elvégezvén ülőfürdőjét, hirtelen futkosni kezdett a szobában, különböző ugrásokat tévén, azután pedig egy nagy kádba ugrott, hol lassankint négy iccze vizet ivott meg.

Ugy látszott, hogy a derék ifju szerfólott meg volt új inasával elégedve, mert ez mindent hallgatva végzett el, s e mellett valami oly helyben hagyó volt arca' kifejezésében, mi a bárót tökéletes önelégültségbe ringatta. — Előbbi inasát, ki angol volt, elkergette, mert a vakmerő ember kiszámította, hogy a ki tizenkét évig Graefenbergben lakik, három évig iziad, hat évig földik, három évig alszik, egy évig eszik, két évig pedig egészséges ha nem beteg; — s ez megérdemli a kis fáradságot.

Illy hasznosan elfoglalva, igen természetes, hogy az ártatlan báró az elsőkötetéről nem csak semmit sem tudott, hanem még nem is gyanított. Régen kicsinált dolog volt az egész, mert miután Kriday urnak vendégei elbucszáltak, a szeretetreméltó báró pedig észrevétlenül szobájába tűnt el. Eulália valamit sugott Elvirának, azután a vörös nyakravalós inasnak, avval szobájába sietett s nem sokára az udvari kert' zuzzal gyönyörűen beporozott bokrai közt haladott. Egy tekintetre a sötétben nem lehetett tudni, melyik osztályába a természetnek tartozik a két regényes alak, mert anynyi bunda, skatulya s egyéb pogyászszal voltak felkészülve, mikép nem bámulhatunk, ha gyors haladásuk minduntalan akadályozva lőn.

A többi közt volt e kertben egy Venus' szobra, tökéletes töltetben, mi egy karpereczből állott. Kridainé, kiről tudjuk mennyi ügyességgel bírt, ennek is hasznát tudta venni: a ruhazárító kötél tudniillik a kecses istennőnek nyakára volt kerítve, míg annak másik vége által, melyet az ablak alatt rögtönözött sertésöl tartott, a hasznos a kellemessel volt összecorakázva. E kötél a skatulyák közé bonyolodott, minek következtése lőn, hogy a szobaleány, mint egykor Julius Caesar Afrika' partjain, az orrára bukott, s miként a nagy hős felkiáltott: teneo te Africa! úgy a derék hölgy is felkiáltott volna: teneo te skatulya!

Végre kiértek a kertből, hol már egy csinos koci, egy békétlen ur, négy gyors ló s egy gyors kocsis vártak rájuk: az utóbbi zöld dolmányban, három színű kakastollakkal s egy hosszú ostorral, mi együttvéve igen nemzeti!

Gyönyörű téli éj volt. Békesi János azt állítja ugyan, hogy nálunk a téli éjnek meglepő hasonlatossága van egy beszappanozott úri emberhez, kinek az orra a Tátra hegye, hajusza pedig a Duna. — Istenem! hogy lehet az ember illy prózai! — Nincs szebb egy téli éjnél, s o egek! minő sötét van — s minő hideg van! — hanem nekem éjjel leginkább tetszik a

cikkben — hol Vantog urral a művelt gazdával és stílistáival találkoztunk: s hol — a derék Rector — t. ec. Kancsi ur, ki Kridainéknál lép föl először, jelenti, — hogy Eulália kisasszony R. Vízvet megazútkott: mikép mindenek bámulatosan olvashatók a már említett cikkekben. — E regény később együtt jelenedik meg — a különböző eseményeket ábrázoló képecskével. — Ki tebit az egészről tiszta fogalommal kíván magának szerezní s az ifju Békesi' egyszerű jellemével megismerkedni, annak tanácsoljuk, hogy az 1 — 2 — 3. cikket az Athenaeumban olvassa el, — mellegkényelmesebben egy eshetik meg, ha a tavalyi minden számokat megszerzi magának.

Alt Maria.

gönczölszekere. Ebbe három csillag van fogva, s mindegyik másfelé néz; onnan van aztán a kocsinak ama bámulatos gyorsasága, hogy a míg a szemünket behunyjuk s újra fölnyitjuk, már az egész világot megkerülte s megint ott van a hol volt; mit én rendkívüli dolognak tartok.

Miután a hölgyek és skatulyák a kocsiba beszállásoltattak, a vörös nyakravalós inas pedig Kridai urnak haragoszöld köpenyében hurkolva a kocsi mellett foglalt a bakon helyet, az ostor pattogott s a kocsi robogott.

A sötétben ki nem lehetett egyáltalában venni a szerencsés lovagot, s a kérszorítások s a bundák s látyolos kalap által kissé kényelmetlenül vált ütelgetések olly suttokban folytak, hogy a skatulyák közé barikadirozott Abigailnak csak némi irigységet ébresztő sejtelmek lehettek mind ezekről.

Pár órai baladás után az első állomásra érkeztek; hol, miután a lovak kifogattak s az állomáson létező gyors loányok holmi csemegékkel udvaroltak, a szerencsés lovag siettetve a befogást.

Mig ezek itt a legszebb rendben folytak, addig a két Békesi s az ifju Buvári a rector' többszöri nógatására Kridai urhoz siettek, hol mindent a legnagyobb zavarban találtak s a derék Kridainénak szívét az anyai szeretet' repedésében. Zokogva üelt meg mindenkit, még a rector' nyakába is borult, azután a blondfőkötőre kulesolván kezét mondá, mikép sohasem tette volna föl báró Viziről, hogy így bekösse világát s illy szégyent hozzon házára. Kridai ur pedig sírva erősíté, mikép kész lett volna szeretett gyermekét a bárónak föláldozni, csak egy szóval jelentette volna ki akaratját. Végre határozattá lön, hogy a megszökötteket üldözzék, mire Ferinek s az ifju Buvárinak igen nagy kedve volt; bár az öreg Buvári a meggyőződés' hangján mondá, mikép teljes lehetetlen, hogy báró Vizi legyen az elragadó, s hogy a megszököttek bizonyosan nem sokára előkerülendnek.

Még a leghevesebben folyt a vita, midőn báró Vizi tökéletesen kimosakodva s a legcsinosabb saloni öltözetben lépett a szobába, dörzsölgetvén kezét s a lehetőségig ügyelve hosszas távollétét kimenteni.

(Folytatattuk.)

VÁLÁSZ PICK NICKNEK.

Ön levelezésre szólít föl a Honderű' 19-dik számában, és pedig levelezésre dasz Gott unser erbarmen inöge! Ön egy rettentő egyén! azt hiszem, hogy a kedélydus, érett agyu, szelíd Franco Tutto bácsi az ő ötödfél X-eivel illyenmő levelezésbe ereszkednék, s hogy a legyezgetése s édességeiről europailag híres Pesti Salon efféle bunkocraticus szonynyekbe keverednék. De annál — jót állók kegyednek — sokkal tapintatos következetességteljesb az arszlánlap' t. cz. szerkesztője, hogysesem illy hangza levelezésnek rést nyitna becses lapjaiban, és igen jól mondá ő kegyed' leveléhez bigyesztett csillagkái' sorában, hogy illy áron előfizetői' számát nevelni nem akarja. „Pfu darüber, pfu!“ hogy kegyed illyest róla s rólam föltetni nem állal.